

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 660/2554

พนักงานอัยการ จังหวัดพะเยา โจทก์ นายสมคิด แสนสมบัติ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 3, ป.วิ.อ. มาตรา 195, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 11, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 12, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 13, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 18, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 54, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 62, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 76, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 19, ป.อ. มาตรา 18, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2551 มาตรา 7, ป.วิ.อ. มาตรา 225, ป.อ. มาตรา 75

ย่อ / หลักกฎหมาย

กรณีที่ใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ต้องใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิดไม่ว่าในทางใดตาม ป.อ. มาตรา 3 เมื่อปรากฏว่าขณะกระทำความผิดในคดีนี้ จำเลยที่ 1 อายุ 17 ปีเศษ จึงต้องใช้บทบัญญัติมาตรา 75 ที่แก้ไขใหม่ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดอันเป็นกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับ แม้จำเลยที่ 1 มิได้ฎีกาในปัญหานี้ แต่ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 โจทก์ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 65, 66 และ 102 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 11, 12, 13, 18, 54 และ 62 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 กับบริบทเมทแอมเฟตามีนและกระดาศีขาวขุ่นของกลาง จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพในข้อหาเป็นคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนโดยไม่ได้รับอนุญาต ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษา จำคุกจำเลยทั้งสองตลอดชีวิตฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 20 ปีและปรับคนละ 400,000 บาท ฐานเป็นบุคคลต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 4 เดือน คำให้การชั้นจับกุมและสอบสวนของจำเลยทั้งสองในข้อหาร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้คนละหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 ส่วนข้อหาอื่นจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุให้บรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยทั้งสองกระหนแรกคนละ 37 ปี 6 เดือน กระหนที่สองคนละ 10 ปี และปรับคนละ 200,000 บาทและกระหนที่สามคนละ 2 เดือน รวมจำคุกจำเลยทั้งสองสามกระหนมีกำหนดคนละ 47 ปี 8 เดือน และปรับคนละ 200,000 บาท หากจำเลยทั้งสองไม่ชำระค่าปรับ ให้บังคับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 และ 30 กับบริบทเมทแอมเฟตามีนและกระดาศีขาวขุ่นของกลาง จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษา

แก้เป็น การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท จึงให้ลงโทษฐานนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ตามมาตรา 65 วรรคสอง (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 เมื่อลดมาตราส่วนโทษให้จำเลยทั้งสองคนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 และลดโทษให้จำเลยทั้งสองอีกคนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (1) และ 53 เป็นจำคุกคนละ 33 ปี 4 เดือน เมื่อรวมกับโทษจำคุก 2 เดือน ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 62 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 11 แล้วเป็นจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 33 ปี 6 เดือน นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ความผิดฐานนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65 วรรคสอง (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะจำเลยที่ 1 กระทำความผิดและ มาตรา 65 วรรคสอง (ใหม่) ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 19 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดบัญญัติให้มีระวางโทษประหารชีวิตสถานเดียวเช่นเดียวกัน ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาว่าความผิดฐานนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65 วรรคสอง (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ชอบแล้ว แต่ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ลดมาตราส่วนโทษให้จำเลยที่ 1 ซึ่งมีอายุ 17 ปีเศษ ขณะกระทำความผิดหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะจำเลยที่ 1 กระทำความผิดเป็นจำคุกตลอดชีวิตตามมาตรา 52 (1) นั้น ยังไม่ถูกต้อง เนื่องจากขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 1 มีอายุ 17 ปีเศษ ต้องด้วยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 18 วรรคสาม ที่บัญญัติไว้ว่า "ในกรณีผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีได้กระทำความผิดที่มีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุกห้าสิบปี" จึงต้องกำหนดโทษในความผิดฐานนี้ก่อนลดโทษเป็นจำคุกห้าสิบปี และในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกามีพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2551 มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 75 และ 76 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความใหม่แทน โดยมาตรา 75 ที่แก้ไขใหม่บัญญัติว่า "ผู้ใดอายุต่ำกว่าสิบห้าปีแต่ต่ำกว่าสิบแปดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลพิจารณาถึงความรู้ผิดชอบและสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับผู้นั้น ในอันที่จะควรวินิจฉัยว่าสมควรพิพากษาลงโทษผู้นั้นหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้จัดการตาม มาตรา 74 หรือถ้าศาลเห็นว่าสมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง" และมาตรา 76 ที่แก้ไขใหม่บัญญัติว่า "ผู้ใดอายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้" ซึ่งตามบทบัญญัติมาตรา 75 ที่แก้ไขใหม่ดังกล่าวหากศาลเห็นสมควรพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดซึ่งมีอายุกว่า 15 ปี แต่ต่ำกว่า 18 ปี ศาลต้องลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงกึ่งหนึ่งเสมอ ไม่อาจใช้ดุลพินิจลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งสำหรับผู้กระทำความผิดซึ่งมีอายุกว่า 17 ปี แต่ต่ำกว่า 20 ปี ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 76 (เดิม) ได้ เป็นกรณีที่ใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด

ต้องใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิดไม่ว่าในทางใด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 เมื่อปรากฏว่าขณะกระทำความผิดใน

คำพิพากษา

คดีนี้จำเลยที่ 1 มีอายุ 17 ปีเศษ ดังนี้ จึงต้องใช้บทบัญญัติมาตรา 75 (ใหม่) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดอันเป็นกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลยที่ 1 ผู้กระทำความผิด แม้จำเลยที่ 1 มิได้รู้ภายในปัญหานี้โดยตรง แต่ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกาจึงมีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 225 ประกอบด้วยมาตรา 195 วรรคสอง พิพากษาแก้เป็นว่า ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 1 มีอายุกว่า 15 ปี แต่ต่ำกว่า 18 ปี ลดมาตราส่วนโทษลงกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 75 (ใหม่) ประกอบมาตรา 18 วรรคสาม ฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย จำคุก 25 ปี ฐานเป็นบุคคลต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 3 เดือน เมื่อลดโทษสำหรับกระหนแรกหนึ่งในสามและกระหนหลังกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว กระหนแรกคงจำคุก 16 ปี 8 เดือน กระหนหลังคงจำคุก 1 เดือน 15 วัน รวมจำคุกจำเลยที่ 1 เป็นเวลา 16 ปี 9 เดือน 15 วัน นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5

องค์คณะ

ปริญญญา ดีผดุง · สมชาย สินเกษม · สุปัญญ วุฒิวงค์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/660/2554>